

مسیر ۲۴ ساعته ۴ ستاره استقلال و تراکتور برای حضور در ناگویا

سرگردان در زمین و آسمان

مسیر هوایی بصره - دبی - توکیو - ناگویا، ۷۷۰ دقیقه ۱۲ ساعت معطلی برای کنترل گذرنامه، انتظار برای پرواز بعدی و جابه جایی زمینی
احتمال نیمکت نشینی چهار بازیکن در بازی دوم جدی شد شرایط عجیب اردویی در ناگویا؛ تیم امید غذا ندارد

بازیکنان فوتبال ایران در انتظار
تصمیم قلعه نویی

۷۰ ستاره در لیست
انتظار جام ملت ها

حردانی به کدورت ها پایان داد
جشن تولد سهراب
با طعم آشتی کنان

آماده ها به ترکیب اصلی می روند
نه بازیکنانی که هیا هو می کنند

حلالی: تارتار باید
احساسات را کنار بگذارد

نگاهی به پشت پرده نبود
مستندهای حرفه ای در ایران

فوتبال بی روایت

جعفر صادقی: مستند ورزشی، بخش فراموش شده
سینمای مستند است

نارضایتی سکو ها از عملکرد سرمربی
و وضعیت مدیریتی باشگاه

نفت به نقطه جوش رسید

واکنش تند رونالدو درباره توهین
به روبن نوس و دیوگو ژوتا

حرمت شکنان
را به ورزشگاه راه ندهید

سرمقاله

توقعات منطقی از والیبال

مجید سلطانی
خبرنگار

تیم ملی والیبال دیروز در مسابقه فینال قهرمانی آسیا که می توانست
به معنای صعود مستقیم به المپیک باشد، در ۳ ست مغلوب ژاپن
میزبان شد.

برای تحلیل این دوره از مسابقات از سویی و آنالیز فینال، باید نگاهی
واقع بینانه به همه وجوه مسابقات داشت. اجازه بدهید از ابتدای بازی ها
شروع کنیم؛

بازی ها را با برد نیوزیلند، هند و چین در گروه دوم آغاز کردیم. در
یک چهارم نهایی، چین تاییه را شکست دادیم، در نیمه نهایی استرالیا را
از پیش رو برداشتیم و در فینال به ژاپن باختیم.

برداشت ابتدایی شاید این باشد که بردن هند، چین، ژلندنو، چین تاییه
و استرالیا که مأموریت دشواری نیست. اما مگر در فوتبال آن هم پس از
آقای در آسیا، این گونه فکر نکردیم و به این روز رسیدیم؟

تیم های دیگر در آسیا و جهان، نمی ایستند تا ما به پیش برویم. همه در
حال حرکت هستند و اگر قرار است جلوبرویم باید حرکت مان سریع تر و
رشد مان چشمگیر تر باشد. برای بررسی بازی با ژاپن و دلیل شکست مان
باید به برنامه ۱۰ سال اخیر والیبال دو کشور نگاه کنیم تا ببینیم دیروز
عدالت اجرا شد یا خیر. باید بررسی کنیم که تا چه اندازه قائم به فرد و
چقدر برنامه محور پیش رفته ایم.

به هیچ عنوان قصد کشیدن مباحث پیش افتاده ای مانند
خودتقریری را نداریم؛ اما وقتی می توان توقع کار بزرگ داشت که
زیر ساخت های آن کار محیر العقول را از پیش فراهم کرده باشیم.

روزگاری نه چندان دور، محمدرضا یزدانی خرم و پس از آن، محمدرضا
داورزنی، شرایطی را فراهم کردند تا از زیر سایه مطلق چشم بادامی ها در
والیبال بیرون باییم و در روزگار ۳ ستی بودن والیبال ۱۵ امتیازی، حسرت
چند امتیاز از جنوب شرق آسیا را نخوریم. آن کار معجزه ای غیرقابل تکرار
نبود. می توان کار بزرگ را دوباره تکرار کرد و باز هم ایستاد و درخشید به
شرط آنکه دست به دست هم بدهیم و از اتحادمان لذت ببریم. لازم است
مسیر را تغییر دهیم. خیلی سریع. شاید از همین امروز.

جام طلایی والیبال آسیا در ژاپن ماند

بلیت المپیک سوخت!

سامورایی ها با عبور از سد ایران سهمیه ورودی به المپیک را گرفتند

زور شاگردان رویرتو بیتزا برای شکست ژاپن کافی نبود

کره جنوبی با شکست استرالیا روی سکوی سوم قاره کهن ایستاد